

BRÅDSKANDE

Till

Lena Ek, Eskil Erlandsson, Regeringen
Maria Ågren, Ruona Burman, Annika Jansson, Naturvårdsverket
Anna Olofsson, David Bruun, Pierre Ahlgren, Lst Västmanland
Eric Degerbeck, EU-kommissionen

PROTEST/ÖVERKLAGAN PÅ BEVILJAD SKYDDSJAKT PÅ ALFAPARET I SKULTUNA-REVIRET

Vad som kommit fram via Länsstyrelsen och media stämmer inte med verkligheten! Här nedan kommer annan information än den bild som officiellt har getts till svenska folket och vad som står i Länsstyrelsens beslut!

Men notera först följande uttalande av EU-kommissionen:

Kommissionen meddelar att de noga kommer att följa att Sverige lever upp till sina löften. Om det skjuts för många vargar, riskerar Sverige åter att dras inför EU-domstolen.

Så här säger miljökommissionären Janez Potocnik:

- Sverige har lovat att följa EU's regler i Art- och habitatdirektivet.

- Han betonar starkt att det bara är vargar som verkligen orsakat skada som kan komma ifråga för skyddsjakt.

EU-kommissionens representant i Sverige, Eric Degerbeck säger följande:

- Skulle det visa sig att det börjar skjutas vargar till höger och vänster kommer kommissionen att begära ett interimistiskt jaktförbud i domstolen.

- Sverige måste följa EU's regelverk. Bara en vargs blotta existens räcker inte som skäl för jakt. Det vore missbruk av reglerna.

Kommentar: Vargen i Sverige är starkt skyddad av Art- och habitatdirektivet. Den skandinaviska vargen har inte uppnått gynnsam bevarandestatus. Innan vargarna har stärkts genetiskt och är i tillräckligt stort antal för att överleva, skall inga jakter på varg få förekomma. Undantag är en strikt skyddsjakt.

Skyddsjakt är en strikt lag som berör endast en enstaka individ och

- att en allvarlig skada ska ha uppkommit av en s k problemvarg (viket sällan sker)
- att man försökt skrämma iväg djuret flera gånger med olika metoder
- att man försöker hitta andra lösningar t ex stängsling av tamdjur, undvika hund i vargrevir osv

Sverige ska följa EU-lagen enligt ovan och enligt den är skyddsjakten på alfaparet i Västmanland län inte möjlig d v s olaglig.

Härmed protesterar vi mot skyddsjakten på alfaparet i Skultuna-reviret. Vi kräver att Länsstyrelsen gör en omprövning av sitt beslut och avbryter denna skyddsjakt.

Vi kommer att bevisa att Länsstyrelsen har tagit beslut på felaktiga grunder. Denna skrivelse kommer att skickas till EU-kommissionen.

Här kommer ett händelseförlopp i Västmanlands Skultuna-revir, där "ej publicerade" fakta läggs fram.

FÅR

Betr Rörby Gård

I juli 2010. Fårägarna Preiholt, Rörby Gård, har uttalat sig i en tidningsartikel att de anmält till Länsstyrelsen att 80 får har försvunnit och att de bara har fått ersättning för ett förlorat får. Länsstyrelsen nekar till ersättning för att dessa 80 får inte finns någonstans, inga kadaver eller spår efter dessa. Besiktningsman Lars Björk, jaktvårdskonsulent och anställd hos SJF, har besiktigt 1 får. Fårägarna påstår att det var en "gemensam lo och vargattack"! Mycket märkligt uttalande!

Ingen har efteråt hört att de har återfunnit fåren eller sett några blodspår.

I november 2010 är chefen för Viltskadecenter, SLU, Inga Ängsteg, på besök på Rörby gård. Sedan mailar hon till Göte Hamplin och skriver avslutningsvis

"Tror du att det skulle gå att ersätta något ytterligare av deras förluster under sommaren, trots bristen på besiktningar?"

Jag vet att det var väldigt svårt för Lasse B att besiktiga eftersom dem inte hade hittat kadavren i tid men samtidigt känns det ju helt orealistiskt att så mycket "friska" djur skulle dö plötsligt, det var ju inga små lamm. Jag förstår att de är väldigt frustrerade

Jag tror det vore bra för den framtida acceptansen för varg och även lo inom länet om det gick att göra något?"

Göte Hamplin, Länsstyrelsen, gör en utbetalning på 40 000,-, ersättning för 20 får.

Vi ifrågasätter om detta arbetsätt är riktigt – vad har Inga Ängsteg för rätt att pressa Länsstyrelsens personal?? Göte Hamplin skulle inte ha gett efter för denna påtryckning från Ängsteg! Tjänstefel?

Inga Ängsteg tog även dessa påhittade antal får in i statistiken, vilket en person inom djurskyddet protesterade emot!

Maj 2011. Rörby Gård fick ersättning för stängsel med 247 000,-. De krävde även ersättning för bl a arbetstid. Krav för att få rovdjursavvisande stängsel är att man underhåller det i 5 år. **Underhåll har inte skett! Får har tagit sig ut och lo och varg har tagit sig in! Denna nonchalans att ej kolla stängslen fick denna katastrofala konsekvens att ett alfapar nu ska dödas.**

7-8 juni 2011. 2 baggar revs av **lodjur**. Besiktningsmannen påpekade behov av röjning av stängsel – spänningen på trådarna var för låg.

Slutet av juni. Olov Trostén, medlem för naturintresset i Viltförvaltnings-delegationen, skrev ett brev till VFD-gruppen och påpekade att gårdens stängsel var dåligt underhållna.

Rörby Gård begärde ersättning för baggarna, trots att de inte uppfyllt kravet att underhålla stängslen! Alla vet att korrekta skötta stängsel inte orsakar några rovdjursdödade tamdjur. Länsstyrelsen sa nej, men fårägarna överklagade och **de fick ersättning med 12 900,- ändå. I summan ligger ersättning för**

2 baggar	7 000,-
Traktorgrävare	325,-
Arbetstid ägarna	5 625, - inkl moms

Sedan kom en tilläggsfaktura den 15 dec på 19 029,-

Fårägarna har inte tagit sitt ansvar!

DENNA HÄNDELSE ÄR INGEN GRUND FÖR SKYDDSJAKT PÅ VARG!

3 oktober 2011. Rörby Gård: 15 får dödad i en hage. Besiktningsmannen Bertil Persson skriver den 9 oktober i protokollet "Jag mätte strömmen som var låg, 0,9, senare fick jag veta att en nedersta tråd var av och flera grindfjädrar låg på marken därav den låga strömmen." Strömstyrkan ska vara minst 5.0 kV. Han skriver också "De döda och avlivade fåren låg utspridda på ett stort område både utanför och innanför staketet ca 1100 m * 450 m."

Efter denna händelse har Länsstyrelsen via en entreprenör röjt hagen och även byggt en ny hage bakom ladugården. Med statens pengar!

Efter denna händelse har naturvårdsintressets repr i VFD besökt området och mätt spänningen i den hage där fåren gick. Spänningen var i slutet på hagen så låg som 0,3 kV. På flera ställen satt den nedersta tråden så högt att rovdjur eller får kunnat krypa under. Bilder har tagits.

Trots stora brister på stängslen fakturerade fårägarna 58 130,- till Länsstyrelsen. Är det moraliskt riktigt att tamdjursägarna kan slarva hur mycket som helst och ändå få både ersättning för djuren, gratis arbete utfört på ägorna samt skydds jakt på varg!

Fårägarna har inte tagit sitt ansvar!

DENNA HÄNDELSE ÄR INGEN GRUND FÖR SKYDDSJAKT!

Betr Olars Gård

1 oktober 2011. På Olars Gård hade/har de **frigående får**. Man kan undra om det är ett klokt beslut när man bor i ett vargrevir! 4 får blev dödade vid ett angrepp i Salbohed. Fåren som skulle tas in för nattförvaring, togs in ovanligt sent den kvällen.

Enligt besiktningsman Lars Björk var det vargvalpar!? Har det förts in i protokoll på Länsstyrelsen?

Åter igen är det människans försummelse!

DENNA HÄNDELSE ÄR INGEN GRUND FÖR SKYDDSJAKT!

HUNDAR

Torsdag 30 dec 2011. Border collien var hos dagmatten denna dag (uppgifter från vlt. se den 3 januari 2012). Tidningen berättar att när det fårägande paret skulle gå ut, så smet husets schäfer och border collien ut och försvann in i skogen. Paret såg inte vad som hände, men hörde ljud av slagsmål.

Border collien kom tillbaka och matte upptäckte inte att han var skadad förrän på fredagen och först då besökte de sjukhuset. Hunden tillfrisknade. Schäfern kom också tillbaka, oskadd.

Det kan ha varit valpar som var i skogen – hade det varit alfaparet hade inte den lilla border collien överlevt om hon försökt attackera någon av de vuxna vargarna. Frågan är istället om schäfern skadade någon av valparna! Gjordes det någon besiktning i skogen efter slagsmålet av en naturbevakare?

Tidningsartikeln löd: **Hund svårt skadad vid vargattack.** Media hjälper till att sprida vargrädslan - även de måste börja ta sitt ansvar och beskriva verkligheten på ett korrekt sätt.

Människans försummelse - hundägare har det totala ansvaret för sina djur!

DENNA HÄNDELSE ÄR INGEN GRUND FÖR SKYDDSJAKT!

Jägare som skickar in sina hundar i vargreviret

9 aug 2011. En jakthund, jämthund, skickades in i reviret (grävligsjakt), detta är ett brott mot Djurskyddslagen. Hundägare får inte utsätta hunden för onödigt lidande.

Dessutom får jägarna ersättning både från Länsstyrelsen och sitt försäkringsbolag – jägarna är de enda personer som får dubbel ersättning!

3 jan 2012. Samma jägare, bosatt i Västerfärnebo, skaffar en ny hund, en gråhund. Han skickar även in denna nya hund i vargreviret vid älgjakt, väl medveten om konsekvenserna.

Att skicka in hundar i vargrevir, har de senaste 4 åren varit en taktik för att få skydds jakt på varg, det känner de flesta till. Tidigare var taktiken att varg äter barn, men detta påhitt slog inte väl ut så de började med hundar. Alla kan förstå hur det känns att förlora sin hund, hela Sverige kunde sympatisera med detta. Vad många inte vet, är att detta är bara en taktik. Är man en djurvän, utsätter man inte sin käre vän för uppenbar fara.

Jägarna skjuter lika många hundar som vargen tar, se nedan tabell från Agria:

Enligt nyligen utkommen statistik från en av Sveriges största försäkringsbolag på hund, ser 2010 år statistik för dödad/skadad jakthund ut som följer;

1	Skadad/dödad av björn
16	Skadad/dödad av varg
3	Skadad/dödad av lodjur
51	Skadad/dödad av ospecificerat vilt
93	Skadad/dödad av vildsvin
0	Skadad/dödad av örn
6	Skadad/döda av älg
810	Skadad/dödad av trafiken
15	Skadad/dödad av vådaskott (jägare)
43	Drunkning

Totalt 1038 jakthundar, som var försäkrade av Agria, fick sätta livet till 2010 eftersom matte/husse utnyttjar dem till jakt. Och jägarna skriker "det är vargens fel, döda vargen - hela tiden!

Statistiken talar detta sitt tydliga språk – varg är inte hotet mot jakthunden.

Jägarna har det totala ansvaret för sitt husdjur. Jägarnas kriminella beteende ska inte vara grund för skydds jakt. Vi djur/naturvännen protesterar starkt för att hundarna utsätts på detta sätt.

DESSA HÄNDELSER ÄR INGEN GRUND FÖR SKYDDSJAKT!

När man läser alla dokument och får en samlad bild av det hela uppstår många frågor:

1) Jaktvårdskonsulenten Lars Björk är anställd på SJF och utför nu besiktningar för Länsstyrelsens räkning – hur opartiskt är det? Björk representerar en förening som har ett max.tal på 150 vargar och vill ha licensjakt på varg. Han uttalar sig i media som både besiktningsman och som jägare vad allt det innebär (att rovdjuren är ett hot för deras hobbyverksamhet).

Anledningen till att ett revir bildats just i Skultuna-trakten är att det finns mycket kronhjort där. I det här området har också Lars Björk en jaktstuga och nu vill han ha bort vargarna från "hans" jaktmarker – vargar som jagar på hans område.

I tidningsartikeln Hund svårt skadad vid vargattack (vilket inte var sant eftersom matte inte såg skadorna förrän dagen efter) säger Lars Björk att "nu överväger jag att ansöka om skyddsjakt, nu ska jag diskutera saken med LRF." Han säger "De gamla reglerna krävde antingen minst fyra angrepp på hundar eller fyra angrepp på får. Skultuna-revirets vargar har stått för tre mot hundar och två mot får. – Det här kan vara ett bra tillfälle att testa vad regeringens beslut betyder. Att hundarna jagade efter vargarna gör ingen skillnad. Naturvårdsverket räknar det ändå som ett angrepp"

Kan en sådan person som uttalar sig så där och som har en egen agenda representera Länsstyrelsen? Vi medborgare kan inte lita på en Länsstyrelse som inte är opartisk och väl insatt i det ekologiska systemet.

Hela denna historia är skrämmande. Inget av detta framgår av Länsstyrelsen rapport/beslut.

2) Med Göte Hamplin som rovdjurshandläggare kan vi upptäcka att allvarliga tjänstefel har begåtts.

- Våren 2010 sekretessbelades uppgifter om fällor på Lst efter påtryckningar från jägarhåll. Efter överklagande till Kammarrätten fick Hamplin/Lst bakläxa och ombads att omgående skicka ut dokumenten!

- I denna skrivelse ser vi att Hamplin har utbetalat pengar fast det i det ena fallet inte fanns något besiktningsprotokoll och i det andra fallet hade brustit i stängsling. Han har inte kunna stå emot det enorma tryck som naturligtvis är på personalen på de Länsstyrelser som har vargrevir.

Detta är ett oerhört problem för rovdjurspolitiken – rovdjurshandläggarna utsätts för ett enormt tryck från jägarmaffian. Vi från naturintresset håller andan varje gång Länsstyrelserna ska ta ett beslut rörande rovdjur.

Vi protesterar mot att beslut som berör de fem stora, starkt skyddade rovdjuren får tas av Länsstyrelserna. De flesta handläggare har inte tillräcklig utbildning, de har liten erfarenhet av den komplexitet som finns rörande rovdjur och de har inte den sociala kompetens som krävs för att genomskåda jägarnas lögn. De tar den lättaste vägen, för att överleva och för

att kunna arbeta vidare på tjänsten. Resultatet vi ser nu är att de ger med sig när pressen blir för stor – då får vi en situation som åsidosätter demokratin och åsidosätter EU-lagen.

Beslut på stora rovdjur ska tas nationellt, där man ser till helheten.

3) Som handläggare på Naturvårdsverket lyckades han döda den genetiskt viktiga Kynnatiken. Det som inte fick ske, skedde! Ett ramaskri ljud genom Sverige! Detta katastrofala misstagen var droppen som fick bägaren att rinna över! Det bevisade att EU-lag och praktisk handling av handläggare inte hänger ihop.

Dessa tre exempel visar vad som kan ske i verkligheten och som aldrig kommer upp på ytan och diskuteras.

SLUTSATS

Det finns ingen grund för skydds jakt av alfaparet, beslutet måste återtogs omedelbart!

Som vanligt är det människan som har brustit i sin tillsyn av sina tamdjur och husdjur.

Det har gått så långt att vi i Europa anses som ett varghatande land – dags för politiker och myndighetspersoner att ta sitt ansvar och uppfylla svenska folkets krav på kunniga, kloka personer som har en etisk hållning beträffande vårt sköra ekologiska system.

De personer som ska ta sitt ansvar på Naturvårdsverket, ursäktar sig med att de måste ta hänsyn till de människor som bor på landsbygden och hur de blir drabbade av rovdjuren! Enda svaret på det är: De som drabbas är nästan uteslutande jägarna med familjer – vi andra, 70 % av svenska folket, drabbas inte, vi välkomnar rovdjuren i våra skogar.

Alla forskare är överens – våra stora rovdjur gör ytterst liten skada för människan – vi människor gör däremot stor skada i rovdjurens liv.

Vi, 70 % på landsbygden, kräver en helt ny rovdjurspolitik – vi kräver den NU!

GÖR OM OCH GÖR RÄTT!

Vänliga hälsningar

Vi som värnar om varg/rovdjur
Se namnlista nedan

Det viktigaste är nu att stoppa den olagliga skyddsjakten
/2012-01-22

NAMNUNDERSKRIFTER under kort tid

Carina Blomdahl, Ljungaverk, Peter Fahlcrantz, Löddeköpinge

Laila Willén, Tärnsjö, Annhelen Darberg, Storvreta, Cicki Kebbón, Sala,
Pia Goldring, Smedjebacken, Nina Nord , Deje, Mikael Larsson Sandviken
Emil Jonasson, Höör, Åsa Rindfalk Skultuna, Penny Hansson Eskilstuna
Kaj Dalfall, Skinnskatteberg, Gunilla Cross, Vallentuna, Inger Malmström, Bälinge
Erik Malmström, Bälinge, Pia Ebereim, Nynäshamn, Gunilla Björkegren, Karlstad
Malin Björkegren, Karlstad, Susan Rosén, Linköping, Catarina Högblad Filipstad
Mikaela Eberheim, Örebro, Pia Styrman, Älvkarleby, Mia Granberg, Fränsta
Peter Stridh, Linköping, Fredrik Darberg, Storvreta, Susanna Alvarsson, Karlholm
Kenneth Strignérus, Västerås, Susanne Strignérus, Västerås, Yvonne Aloba Göteborg
Tonie Klingström, Deje, Annelie Lindström Vällingby, Kristina Hallin, Horndal
Camilla Dalfall, Skinnskatteberg, Nettan Widh, Katrineholm,
Camilla Ljungberg, Enköping, Göran Ericson Norrtälje, Anneli Molin
Lena Mikker, Älvdalen, UllaMai Persson Töcksfors, Carolin Rydén, Västerås
Perry Stenström, Eskilstuna, Eva Johansson, Malmö, Jörgen Pettersson, Fagersta
Marianne Lindblom, Indal, Douglas Dalfall, Skinnskatteberg, Jaana Jaakkola,
Huddinge
Katarina Larsson, Helsingborg, Birgitta Edström, Sundsvall,
Louise Zachrisson, Linköping